

De beslissing van de Klachtencommissie Patiënten Parnassia Groep regio Rijnmond op de klacht van:

**[NAAM KLAGER]**

geboren op [DATUM EN PLAATS],  
hierna te noemen: klager,  
wonende te [PLAASTNAAM]

tegen

[NAAM VERWEERDER], psychiater (zorgverantwoordelijke),  
hierna te noemen: verweerder  
verbonden aan Parnassia Groep (de zorgaanbieder).

## **De procedure**

Bij brief van 28 mei 2020 heeft klager een klacht ingediend bij de Klachtencommissie Patiënten Parnassia Groep (de commissie). Het betreft een klacht op grond van artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) gericht tegen een beslissing van de zorgverantwoordelijke van 19 mei 2020.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift van 28 mei 2020;
- het verweerschrift van 3 juni 2020;
- de schriftelijke zienswijze op het verzoek tot toekenning schadevergoeding van 3 juni 2020;
- een afschrift van de beslissing tot het verlenen van vormen van verplichte zorg van 26 mei 2020 (de uitvoeringsbeslissing);
- de relevante stukken uit het medisch dossier

Het horen van partijen is in verband met de uitbraak van het coronavirus vervangen door het horen via beeld- en telefoonverbinding. Op 12 juni 2020 zijn de volgende personen gelijktijdig door de commissie gehoord: klager, bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon, de heer [NAAM], en verweerder. [NAAM MEDEWERKER], jurist, en [NAAM MEDEWERKER], directeur zorg, zijn met voorafgaande kennisgeving afwezig.

## **1. De feiten**

Bij mondelinge beschikking van 30 april 2020 heeft de rechtbank Rotterdam ten aanzien van klager in aansluiting op een rechterlijke machtiging een zorgmachtiging voor de duur van zes

maanden verleend inhoudende dat bij wijze van verplichte zorg de toediening van medicatie als bedoeld in artikel 3:2 lid 2 onder a Wvvgz kan worden verleend.

Op 20 mei 2020 heeft de zorgverantwoordelijke, op basis van artikel 8:9 Wvvgz een beslissing genomen tot het verlenen van verplichte zorg (toediening medicatie) ter afwending van ernstig nadeel en een crisissituatie voortvloeiend uit een psychische stoornis in de vorm van schizofrenie. Deze beslissing is klager op 20 mei 2020 door de zorgverantwoordelijke en/of geneesheer-directeur telefonisch (en daarna schriftelijk) medegedeeld.

## **2. De klacht en standpunten van partijen**

Volgens klager is het verlenen van zorg in een gedwongen kader niet volstrekt noodzakelijk nu hij bereid is mee te werken aan de voorgenomen behandeling met medicatie. Daarnaast heeft klager – ondanks een recente verlaging van de dosering - last van bijwerkingen van de medicatie. Klager ontkent dat hij overlast veroorzaakt in de woonomgeving en dat hij zonder medicatie maatschappelijk teloor gaat. Er is, zo verklaart klager ter zitting, helemaal niks met hem aan de hand. Een behandeling met medicatie is dus niet nodig. Het gaat klager er ook om dat hij elke maand per injectie de medicatie toegediend krijgt. Dit is voor klager zeer belastend.

Kort samengevat heeft verweerder aangevoerd dat een behandeling met medicatie nodig is om ernstig nadeel af te wenden waarbij voldaan is aan de wettelijke verplichtingen en zorgvuldigheidseisen. Het verlenen van zorg in een vrijwillig kader is, in tegenstelling tot hetgeen klager heeft gesteld, niet mogelijk wegens het ontbreken van een (langdurige) consistente bereidheid tot medicatie-inname.

Klager, die sinds 2008 bekend is bij de instelling, heeft een uitgebreide voorgeschiedenis in de (forensische) geestelijke gezondheidszorg met meerdere gedwongen opnames in verband met gedesorganiseerd-psychootisch gedrag en het veroorzaken van overlast in de woonomgeving. Het door klager veroorzaakte gevaar kon iedere keer met depotmedicatie worden afgewend. Bij klager is ook sprake van een terugkerend gedragspatroon van zorgmijding waardoor hij na stabilisatie weer terugviel in het gevaar veroorzakende gedrag. Afgelopen voorjaar kon een escalatie nog worden afgewend met maandelijks depotmedicatie waarmee klager instemde. Zonder medicatie of een behandeling in een kader van vrijwilligheid kan – zo leert de ervaring - het toestandbeeld snel achteruitgaan met alle gevolgen van dien.

## **3. De beoordeling**

Op grond van artikel 8:9, eerste lid, Wvvgz kan de zorgverantwoordelijke, voor zover dit ter afwending van ernstig nadeel noodzakelijk is, als uiterst middel beslissen tot het verlenen van verplichte zorg ter uitvoering van de hier aan de orde zijnde zorgmachtiging.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is de commissie van oordeel dat de instelling de noodzakelijkheid van het verlenen van verplichte zorg afdoende heeft gemotiveerd waarbij tevens is voldaan aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid in die zin dat er geen mogelijkheden zijn voor zorg op basis van vrijwilligheid, er voor klager geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn en dat de toediening van medicatie gelet op het beoogde doel evenredig en naar verwachting effectief is.

Gezien het ernstig nadeel, voornamelijk gelegen in het risico op maatschappelijke teloorgang, psychische en financiële schade voortvloeiend uit een psychische stoornis, heeft de instelling naar het oordeel van de commissie zich op het alleszins begrijpelijke standpunt kunnen stellen dat dit ernstige nadeel afgewend dient te worden. Een consistente bereidheid tot meewerken aan de behandeling ontbreekt. Ook op de zitting blijft klager zich verzetten tegen medicatie om reden dat hij zich niet ziek acht. In dat geval rest de zorgverantwoordelijke geen andere optie dan gebruik te maken van de geboden mogelijkheid de (ambulante) zorg in een gedwongen kader te verlenen.

De commissie acht het niet waarschijnlijk dat het ernstig nadeel zonder de voorgenomen behandeling kan worden weggenomen. Blijkens de psychiatrische voorgeschiedenis is een behandeling met medicatie bewezen effectief. De bijwerkingen die klager ervaart van het middel wegen niet op tegen de positieve effecten daarvan.

Nu tevens vaststaat dat tevens voldaan is aan de in artikel 8:9, lid 1 onder a-c, lid 3 en lid 4 onder a Wvggz genoemde vereisten, zal de klacht ongegrond worden verklaard.

#### *Schadevergoeding*

Op grond van artikel 10:11 Wvggz verzoekt klager de commissie hem een billijke schadevergoeding toe te kennen.

Nu de commissie de klacht ongegrond zal verklaren, is er naar haar oordeel geen aanleiding voor toekenning van een vergoeding en zal zij dat verzoek afwijzen.

#### **4. Beslissing**

De Klachtencommissie Patiënten Parnassia Groep regio Rijnmond:

- verklaart de klacht van 26 mei 2020 over de uitvoeringsbeslissing van 20 mei 2020 ongegrond;
- wijst af het verzoek tot schadevergoeding.

Deze beslissing is gegeven door: prof. mr. dr. M.E. de Meijer voorzitter, drs. J.A.H. van Woudenberg, psychiater niet praktiserend, drs. P.A. Arnold, algemeen-lid, bijgestaan door mr. M. van Veenendaal, ambtelijk secretaris.

Rotterdam, 12 juni 2020

prof. mr. dr. M.E. de Meijer,  
voorzitter

namens deze,

mr. M. van Veenendaal  
secretaris



De schriftelijke uitwerking van deze beslissing is vastgesteld op 17 juni 2020.